

Een *niet*-doodlopende kruisweg

“**Ieder huisje heeft zijn kruisje**”. Wie kent dat gezegde niet... En wie kent de praktijk ervan niet?! Het woord ‘kruis’ staat voor situaties in ons leven die alles behalve fijn zijn. Het kan een ziekte zijn; een familielid die verslaafd is en onbereikbaar is voor goede adviezen; een echtscheiding; werkeloosheid met alle gevolgen van dien...

Een ieder kan zijn of haar eigen ‘kruis’ – of misschien zelfs wel meervoud, ‘kruisen’ – invullen. Het drukt je terneer en één ding is zeker, je verlangt er naar, dat het kruis van je wordt **weggenomen!** Logisch toch?!

Weet u, weet jij, wie dat *niet* verlangde? Jezus, Hij Die geboren werd in de stal van Bethlehem. Zijn, door ons vaak als romantisch ervaren geboorte, was het begin van een ware kruisweg. En dat niet als een tragische samenloop van omstandigheden..., nee, wel bewust! Zijn leven zou eindigen aan het kruis!

Toen Jezus op dertigjarige leeftijd aan de mensen begon te vertellen over het Koninkrijk van God, en Hij hen *dringend uitnodigde* om dat Koninkrijk van God te zoeken, had Hij ook twaalf mannen tot zich geroepen om Zijn discipelen (leerlingen) te zijn. Op een gegeven dag vertelt Hij aan hen dat ze naar Jeruzalem zouden gaan en dat Hij daar gevangen genomen zou worden en veel zou moeten lijden. Ja, dat het lijden zelfs zou uitlopen op *Zijn sterven aan het kruis!*

Protest! Eén van Zijn discipelen, Petrus, had heftig geprotesteerd op deze boodschap. Hij zou er wel voor zorgen dat dat *niet* zou gebeuren...! Maar..., wat wij mogelijk zouden verwachten, gebeurt niet, in tegendeel! Petrus krijgt géén schouderklopje van Jezus. Geen “fijn Petrus, dat Ik me veilig mag weten door jouw intense liefde en inzet voor mij.” Nee, *in tegendeel zelfs!* Jezus zegt tegen Petrus: “Ga weg achter Mij, satan! U bent een struikelblok voor Mij, want u bedenkt niet de dingen van God, maar die van de mensen...”

Wat dan ‘Gods dingen’ waren met betrekking tot Jezus? Dat Hij zou sterven aan het kruis... in **onze** plaats, opdat wij van onze zonden - het God de rug toekeren en zó te leven alsof we zelf god zijn, - verlost zouden kunnen worden...

Dat Jezus dit niet zomaar ‘even’ deed, dat Hij niet boven onze pijn en angst verheven was, blijkt wel vlak voor Zijn gevangenneming. We lezen dan van Zijn gebedsworsteling tot God, Zijn Vader, of Hij, als het mogelijk is, deze drinkbeker van het lijden en sterven aan Jezus voorbij wil laten gaan. Maar als dat niet kan, dan zal Jezus het lijden en sterven dragen... **voor ons, die het verdiend hebben...**

Gethsemané, de plaats van Jezus' gebedsworsteling. (Mattheüs 26: 36-46)

Golgotha, de plaats waar Jezus gekruisigd is.
(Mattheüs 27: 27 tot eind)

Maar er was geen andere weg om voor ons mensen de Weg tot God weer open te krijgen. Zo ging Jezus die kruisweg. Met het uitzicht dat Hij zò mensen uit de verlorenheid en dood zou kunnen verlossen. En Hij heeft het volbracht, *helemaal!*

Maar er is nog iets, Zijn sterven was het einde *niet!* Jezus had dat trouwens ook al

gezegd... "Op de derde dag zal ik opgewekt worden uit de dood!"

Alleen, *óf* de discipelen hadden dat nooit gehoord omdat ze zo in beslag genomen werden door het bericht dat Jezus zou moeten lijden en sterven... *óf*... ze hadden het niet kunnen geloven...

Maar hoe dan ook, zoals Petrus en de andere discipelen het lijden en de kruisiging niet tegen had kunnen houden (één van de discipelen had Jezus zelfs overgeleverd aan Zijn vijanden...), zo konden zij ook de opstanding van de Heere Jezus uit de dood niet tegenhouden. *God zij gedankt!*

Zo is de dood, voor wie in de Heere Jezus gelooft, niet meer het einde, maar de doorgang naar het eeuwige leven bij God.

God roept ons op om onze levensweg, onder welk kruis we ook gebukt gaan, in Zijn Vaderhanden te geven en voortaan aan Zijn Vaderhand door het leven te gaan. Trouwens, *óók* als we geen enkel kruis in ons leven ervaren. Hij laat ons zien *dat er meer is dan het heden*.

En ook, dat als we 'zitten met ons verleden', we dat aan Hem vertellen en bij Hem loslaten. ***Er is vergeving, een nieuw begin***, door het plaatsvervangend sterven van Jezus aan het kruis en door Zijn opstanding uit de dood.

Dat we zo, vol verwondering en dankbaarheid, mogen zien op het kruis van de Heere Jezus... dan begrijpen we ook waarom de vrijdag, waarop we bijzonder denken aan Jezus' sterven aan het kruis, *goede* vrijdag wordt genoemd.

Dan wordt het Paasfeest ook een feest vol blijdschap waardoor ons hele leven, ook als er kruisdragen ervaren wordt, verlicht.

(Lees ook het boekje, 'De geboorte van Jezus, het nieuwe begin!' op deze site onder thema's, te downloaden pdf bestanden)

De graffuin, met het geopende graf.
(Mattheüs 28)

Wij wensen u en jou gezegende feestdagen toe! (Illustraties zijn van de Belgische cartograaf N. Ceulemans 1943, bron EO-Visie)